

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6574/06
10.05.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje broj 0031-10412-850/2006 od 13.11.2006. godine, u pravnoj stvari ostvarivanje prava na novčanu naknadu, u najavnoj sednici veća održanoj dana 10.05.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Nacionalne službe za zapošljavanje broj 0031-10412-850/2006 od 13. 11. 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Filijale Sombor broj 10411-1922-01/06 od 17. 08. 2006. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za priznavanje prava na novčanu naknadu za vreme nezaposlenosti.

Tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene materijalnog prava, odnosno odredbe člana 109. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti. Navodi da je netačna tvrdnja tuženog organa da je svojom voljom sebe doveo u situaciju da mu prestane radni odnos i da zbog toga nema pravo na novčanu naknadu zbog nezaposlenosti. Ističe da mu je radni odnos na određeno vreme prestao istekom roka na koji je primljen, a kod prethodnog poslodavca na osnovu sporazuma zaključenog na inicijativu poslodavca. Kako je bio u radnom odnosu neprekidno od 01.12.1997. do 30.04.2006. godine, smatra da je ispunio uslove za ostvarivanje prava na naknadu za slučaj nezaposlenosti, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeni zaključak poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je zahtev tužioca za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti odbijen zato što nije ostvario uslov u pogledu staža osiguranja propisan odredbom člana 108. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, s obzirom da je bio samo mesec dana u radnom odnosu na određeno vreme nakon sporazumnog raskida radnog odnosa sa DOO "BB".

Međutim, iz spisa predmeta se vidi da je tužilac bio neprekidno osiguran kod DOO "BB" od 01.02.1997. do 31.03.2006. godine, po osnovu radnog odnosa na neodređeno vreme i od 01.04.2006. do 30.04.2006. godine kod DOO "VV", po osnovu radnog odnosa na određeno vreme, što znači da je bio osiguran više od 12 meseci neprekidno i time ispunio uslov za ostvarivanje prava na novčanu naknadu propisanu odredbom člana 108. stav 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, prema kojoj obavezno osigurana lica iz člana 105. tog Zakona imaju pravo na novčanu naknadu ako su bila osigurana najmanje 12 meseci neprekidno ili s prekidima u poslednjih 18 meseci.

Osim toga, tužilac ispunjava i uslove iz člana 109. navedenog Zakona kojim je propisano da nezaposleni ima pravo na novčanu naknadu u slučaju prestanka potrebe za obavljanje poslova u skladu sa zakonom i da pravo na novčanu naknadu pripada i nezaposlenom koji je bio u radnom odnosu na određeno vreme.

Kako je nesporno da je tužilac pre podnošenja zahteva za ostvarivanja prava bio u radnom odnosu na određeno vreme, da mu je radni odnos prestao u skladu sa zakonom, protekom vremena na koji je bio zasnovan, i da je bio osiguran kod različitih poslodavac duže od 12 meseci neprekidno, to su po oceni Vrhovnog suda Srbije, ispunjeni zakonom propisani uslovi za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti.

Pri tom, po oceni ovog suda, za ostvarivanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti nije od značaja dužina radnog odnosa na određeno vreme, već perioda osiguranja za slučaj nezaposlenosti po bilo kom osnovu.

Na osnovu izloženog, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav

2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi, u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 10.05.2007. godine, U. 6574/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ